

mel og Hjemmehørende her i Riget. Begge disse Fordringer rejsførdiggjøre sig tilstrækkeligt selv. At det, naar Grundlovens § 91 bestemmer, at Enhver er berettiget til ved Trykken at offentliggjøre sine Tanker, dog under Ansvar for Domstolene, ikke derved kan være meent, at Enhversomhelst kan paatage sig det juridiske Ansvar, som Misbrug af Pressen maatte medføre, er aldeles klart, og blev allerede under Forhandlingerne i Rigsforsamlingen om denne Paragraph bemærket (Rigsdagstidenden Nr. 407, Side 3224). Netop i Tilføielsen om, at det er under Ansvar for Domstolene, at man er berettiget til at offentliggjøre sine Tanker ved Trykken, ligger udtryffeligt tilkjendegivet, at den Vedkommende maa være en Person, som med Nytte kan kaldes til Ansvar for den begaaede Overtrædelse, og det Ringeste, der i saa Henseende kan fordres, naar ikke al Sikkerhed mod Misbrug af Pressen skal bortfalde, er vistnok, at den Vedkommende idetmindste har naaet den Alder, hvormed den personlige Myndighed indtræder, nemlig Attenaarsalderen, og at han hører hjemme her i Riget, saaledes at han er Statens dømmende Magt undergivet paa den Tid, Anken reises.

Med Hensyn til den sidstnævnte Fordring maa det iøvrigt erindres, at allerede Frdn. af 26de Septbr. 1799 § 17 paalagde Forlæggeren og Trykkeren af et Skrift at indstaae for, at den nævngivne Forfatter er den sande, samt at han, dersom Skriftet paatales, er og forbliver tilstede, saa at han ved Lovmaal og Dom kan drages til Ansvar og Undergjældelse for dets Indhold, da i modsat Fald Straffeansvaret gik over paa hine. I det Provindstallstænderne i 1844 foreslåede Udkast til

en Presselov var denne Forlæggeren og Trykkeren paahvilende Forpligtelse betydeligt formildet, dels derved, at Forpligtelsen ikke skulde gaae videre, end at Forlægger og Trykker burde paa den Tid, da Anken fremkom, meddele de Oplysninger, navnlig angaaende Forfatterens eller Udgiverens Opholdssted, der maatte være nødvendige for at denne kunde drages til Ansvar, dels derved, at der for saadan Forpligtelses Vedvaren var sat en Tidsgrændse af 6 Maaneder fra den Tid, der i de offentlige Blade første Gang var skeet Bekjendtgjørelse om Skriftets Uddeling eller Salg. Vel indstillede Stænderforsamlingerne i de af dem over Udkastet afgivne Betænkninger, at Forlæggerens eller Bogtrykkerens Forpligtelse maatte ansees opfyldt, naar de oplyste, hvor Forfatteren eller Udgiveren havde sit faste Hjem i Kongens Lande paa den Tid, da de overtog Forlaget eller besørge de Trykningen af hans Skrift. Naar imidlertid til Bedste for Pressens frie Brug ikkun Een drages til Ansvar for Skriftets Indhold, og navnlig Bogtrykker og Forlægger fritages for alt personligt Ansvar for Indholdet af de Skrifter, de befordre til Trykken, saalange der er en ansvarlig Forfatter eller Udgiver, til hvem det Offentlige eller den Private, der finder sig forurettet, kan holde sig, saa synes det at være en tilstrækkeligt begrundet Fordring, at de, naar de ikke paa anden Maade forvise sig om Indholdets Bestaffenhed, maae have saameget Kjendskab til den Mand, paa hvem de fremkyde Ansvaret, at han vil lade sig finde, hvis herom maatte blive Spørgsmaal; og naar saadan Indstaaelse er indskrænket til en vis kort Tid, synes ethvert Billighedshensyn at være iagttaget.